

16 Μαρτίου 2014

Η Θεοτόκος «Παναγία Σουμελά» για την οικογένεια

/ [Πεμπουσία](#)

Image not found or type unknown

Φωτο: odyssee-periples.org

ΑΓΓΕΛΟΥ ΠΑΝΙΛΗ

Στη χάρη της Παναγίας προσέτρεχαν ιδιαιτέρως, λόγω της φήμης της, πολλά άτεκνα ζευγάρια, με την ελπίδα της τεκνοποίησης.

Μια τέτοια ιστορία μου περιέγραψε ο αείμνηστος Άγγελος Πανίδης από τα Σούρμενα:

Μέσα στην καρδιά μου, μου έλεγε, κρύβεται η Ορθοδοξία, και αντάμα πάει ο Πόντος και μαζί η Παναγία Σουμελά.

Οι γονείς του ύστερα από 9 χρόνια γάμου και παρ' όλην την επιθυμία και τις προσπάθειές τους να αποκτήσουν ένα παιδί, δεν τα κατάφεραν. Προσέφυγαν τότε στον γέροντα ιερέα της ενορίας τους, που αφού τους άκουσε με προσοχή, τους είπε. «Από όσο έχω αντιληφθεί έχετε βαθιά πίστη στον Θεό και οι δύο, θα σας συμβούλευα να επισκεφθείτε το μοναστήρι της Παναγίας Σουμελά και να ζητήσετε την βοήθειά της». Οι γονείς του Άγγελου, αφού συζήτησαν την πρόταση που τους έγινε και παρά τους αρχικούς τους δισταγμούς προσέφυγαν στη χάρη της Παναγίας, γι' αυτό και κατασκηνώσαν στα περίχωρα του μοναστηριού.

Εκεί, ζώντας μια φυσιολογική συζυγική ζωή και προσευχόμενοι για 25 μέρες στην Παναγία, επέστρεψαν στο σπίτι τους. Τον επόμενο μήνα, στα 1911, με ξεχωριστή χαρά η κα Θεοφίλη Πανίδα το γένος Εφραίμ Εφραιμίδη ενημέρωνε το σύζυγό της ότι ύστερα από 9 χρόνια γάμου και μετά τις θερμές προσευχές τους στη Σουμελά περίμενε το πρώτο τους παιδί.

Το άξιο προσοχής στην απλή αυτή ιστορία του αθόρυβου, ταπεινού, μα και ακούραστου εργάτη της Παναγίας Σουμελά, αείμνηστου Άγγελου Πανίδα, είναι και η ιστορία της κόρης του Φυλίτσας Πανίδου-Ρούπα, 55 χρόνια μετά. Να πως περιγράφει η ίδια το γεγονός.

Παρά την επιθυμία της, τα τρία πρώτα χρόνια του γάμου της δεν είχε αποκτήσει παιδί. Σε μια από τις επισκέψεις της στη νέα Μονή Σουμελά, όπως μου περιγράφει η μητέρα μου Κασσιανή, την είδε να κάθεται στα σκαλοπάτια της Μονής και να κλαίει. Σε ερώτησή της, γιατί κλαίει, η Φυλίτσα της είπε πως ενώ είναι παντρεμένη εδώ και τρία χρόνια δεν είχε αποκτήσει ακόμη παιδί. Η κα Κασσιανή, αφού πρώτα την καθησύχασε, την πληροφόρησε για μια σειρά ιστορίες που άκουσε όλα αυτά τα χρόνια στο μοναστήρι από ζευγάρια που είχαν το ίδιο πρόβλημα και με τη βοήθεια και της Παναγίας κατάφεραν να αποκτήσουν παιδί. Στη συνέχεια την παρότρυνε να κάνει και αυτή το ίδιο, προσευχόμενη στην Παναγία κουνώντας το παρακείμενο στο κουβούκλιο όπου φυλάσσεται η εικόνα της Παναγίας «κουνήν». Ύστερα από ενάμιση μήνα η Φυλίτσα της τηλεφωνεί και με ενθουσιασμό, γεμάτη χαρά και ευτυχία, της αναγγέλει πως περιμένει παιδί. Την ενημερώνει παράλληλα πως το ίδιο εκείνο βράδυ της συζήτησής τους, αφού πρώτα προσκύνησε στη χάρη της Σουμελιώτισσας, κάθισε στο χώρο των παρακλήσεων

και προσευχήθηκε όλη τη νύχτα ζητώντας τη βοήθεια της Παναγίας, και φεύγοντας, με την πίστη βαθιά μέσα της, κούνησε το ευλογημένο «κουνήν».

«Φεύγοντας είχα αποκομίσει μέσα μου την πίστη ότι η Παναγία Σουμελά, όπως άκουσε τη γιαγιά μου πριν χρόνια, στον Πόντο εκείνο το βράδυ, 55 χρόνια μετά θα άκουγε και μένα, θα έκανε το θαύμα!»

Πηγή: Μνήμες και μνημεία του Πόντου. Στέφανος Π. Τανιμανίδης. ΣΟΥΜΕΛΑ «Η ΠΡΟΣΦΥΞ ΠΟΝΤΙΑ ΠΑΝΑΓΙΑ». Τόμος β΄. Σελ. 447-448